

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 15. februar 2016
(OR. en)

6061/16

DEVGEN 20
CLIMA 12
COPS 51
CFSP/PESC 125
ENV 65
ONU 15
RELEX 103
CSDP/PSDC 89

RESULTAT AF DRØFTELSENE

fra: Generalsekretariatet for Rådet

til: delegationerne

Tidl. dok. nr.: 6049/16

Vedr.: Europæisk klimadiplomati efter COP21

- Rådets konklusioner (15. februar 2016)

Vedlagt følger til delegationerne: Rådets konklusioner om europæisk klimadiplomati efter COP21, der blev vedtaget af Rådet den 15. februar 2016 på 3447. samling.

Rådets konklusioner om europæisk klimadiplomati efter COP21

1. Rådet mindede om sine konklusioner fra juli 2015, som opfordrede den højtstående repræsentant og Kommissionen til i begyndelsen af 2016 at rapportere tilbage om resultatet af COP21 og dens følger for klimadiplomati, og vedtog følgende konklusioner.
2. Rådet ser med tilfredshed på klimaafalen fra Paris som et skelsættende resultat for bekæmpelsen af klimaændringer og for multilateralisme. Parisaftalen udgør en ambitiøs, afbalanceret, retfærdig og juridisk bindende aftale. Vedtagelsen af aftalen og den samlede meddelelse ved afslutningen af COP21 om 187 parters tilsigtede nationalt bestemte bidrag (INDC'er) markerer et afgørende vendepunkt hen imod en omfattende og fælles global indsats og vil, når den er gennemført, endeligt og uigenkaldeligt fremskynde omstillingen til en klimarobust, klimaneutral global økonomi.
3. Rådet lykønsker parterne i konventionen, De Forenede Nationer og de peruvianske og franske COP-formandskaber for deres utrættelige indsats og vellykkede arbejde, som har ført til virkeliggørelsen af Parisaftalen, og udtrykker sin støtte til det kommende marokkanske COP22-formandskab.

4. Forud for og under COP21 indgik EU og dets medlemsstater, på grundlag af de gode resultater med nationale klimatiltag, sammen med mange andre partnere i en bred og højambitiøs alliance ("High Ambition Coalition") på tværs af forskellige regionale grupperinger af udviklede lande og udviklingslande. Denne alliance var på afgørende vis med til at flytte forhandlingsdynamikken i den afgørende fase af COP21 og vil kunne tjene som en metode til at opbygge en alliance, der vil støtte alle parter rettidigt undertegnelse, hurtige ratificering og fulde gennemførelse af Parisaftalen. Desuden bør EU's diplomati anspore parterne fra tredjelande til at tilskynde til, at deres INDC'er ajourføres med henblik på at øge ambitionerne om at opfylde de fastsatte mål.
5. Fastholdelsen af det positive momentum fra Paris vil kræve en vedvarende politisk og diplomatisk indsats på globalt plan. For at støtte de internationale klimamål ser Rådet med tilfredshed på elementerne til den klimadiplomatiske indsats i 2016 fra EU-Udenrigstjenesten og Kommissionens tjenestegrene, jf. bilaget, med henblik på udarbejdelsen af en udførlig handlingsplan for klimadiplomati i 2016, med nøglebudskaber, der er koncentreret om tre hovedindsatsområder:
- at fastholde klimaændringer som en strategisk prioritet i diplomatiske dialoger, offentligt diplomati og udenrigspolitiske instrumenter
 - at støtte gennemførelsen af Parisaftalen og de tilsigtede nationalt bestemte bidrag (INDC) som led i en klimarobust udvikling med lav emission
 - at øge indsatsen for at tackle sammenhængen mellem klimaændringer, naturressourcer, herunder vand, velstand, stabilitet og migration.
6. Klimaændringer, en ambitiøs og presserende klimaindsats og gennemførelsen af COP21-forpligtelserne skal fortsat være særlige klimadiplomatiske prioriteter for EU, bl.a. i bilaterale og biregionale dialoger på højt niveau med partnerlande, G7, G20, i FN samt i andre internationale fora.

7. Rådet understreger, at diplomatiske outreachaktiviteter også bør fokusere på forhandlingerne i Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO) og Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) om håndtering af drivhusgasemissioner samt forhandlingerne om ændring af Montrealprotokollen for så vidt angår hydrofluorcarboner (HFC).
8. Rådet anerkender, at sikringen af en ambitiøs global gennemførelse af INDC'erne bør prioriteres. Som led i klimadiplomatiet bør EU's og medlemsstaternes udviklingssamarbejde med tredjelande fuldt ud tage hensyn til de eksisterende synergier mellem klimamål og målene for bæredygtig udvikling som vedtaget under 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling og andre internationale dagsordener. Det er også klimadiplomatiets rolle at slå til lyd for, at offentlige og private finansielle strømme ledes i en retning hen imod lave drivhusgasemissioner og klimarobust udvikling som omhandlet i Parisaftalen, bl.a. ved at kredsen af bidragydere udvides.
9. Rådet understreger, at EU og dets medlemsstater tilvejebringer finansielle ressourcer med henblik på at bistå udviklingslandene med hensyn til både tilpasning og modvirkning som led i videreførelsen af deres eksisterende forpligtelser. Rådet fremhæver sine betydelige bidrag i form af klimafinansiering fra en række forskellige kilder, bl.a. gennem Den Grønne Klimafond. Klimadiplomatiets rolle er også at tilskynde til og støtte initiativer, f.eks. G7's om klimarisikoforsikring og om vedvarende energi i Afrika, New York-erklæringen om skove, det igangværende arbejde i G20 om miljørigtig finansiering og klimafinansiering, og andre gennemførelsesmidler, idet der lægges særlig vægt på behovene hos dem, der er særligt sårbare over for klimaændringer.

10. Rådet understreger behovet for, at EU og dets medlemsstater fortsat arbejder på at afbøde de direkte og indirekte virkninger af klimaændringerne for den internationale sikkerhed. Som led i EU's overordnede strategi bør EU derfor f.eks. arbejde på at imødegå den strategiske og mangesidede trussel, som klimaændringerne udgør. De potentielt destabiliserende virkninger af klimaændringer (herunder for migration, fødevaresikkerhed, pålidelig adgang til ressourcer, vand og energi, spredning af epidemiske sygdomme samt social og økonomisk ustabilitet) bør afbødes af EU, medlemsstaterne og partnerlandene, herunder gennem risikovurderinger af klimaet og støtte til kapacitetsopbygning. I denne forbindelse ser Rådet frem til, at FN's Sikkerhedsråd fortsætter sit arbejde med klimaændringer.
11. Rådet anerkender klimaændringer som en medvirkende faktor til migration som følge af statsskrøbelighed, manglende sikkerhed og resourceknaphed. Ved at se nærmere på forbindelserne mellem klimasårbarhed og skrøbeligheds- og sikkerhedsrisici vil EU være bedre rustet til at identificere områder, hvor de kombinerede risici er særligt store, og hvor der er afgørende muligheder for forebyggelse af og modstandsdygtighed over for konflikter, også i forbindelse med en større migrationsudfordring. Et af de vigtigste aspekter i EU's klimadiplomati bør være at yde praktisk støtte til modvirknings- og tilpasningspolitikker i tredjelande ved at gennemføre og ajourføre INDC'er og omfattende lavemissionsudviklingsstrategier med sigte på, at drivhusgasemissionerne topper hurtigst muligt, og øge modstandsdygtigheden over for klimaændringer, idet der tages hensyn til tredjelandes prioriteter og forhold.
12. EU vil fortsat arbejde for fremme og beskyttelse af menneskerettighederne, også i forbindelse med klimaændringer og klimadiplomati. I den forbindelse anerkender Rådet også betydningen af at sikre kvinders fulde, lige og effektive deltagelse og lige muligheder for lederskab på alle niveauer af beslutningsprocessen. Erfaringerne viser, at ligestilling mellem kønnene, styrkelse af kvinders indflydelse og stilling samt kvinders fulde og lige deltagelse og lederskab inden for økonomi er af afgørende betydning for at opnå en bæredygtig udvikling, herunder tilpasning til og modvirkning af klimaændringer.

13. Rådet opfordrer den højtstående repræsentant, Kommissionen og medlemsstaterne til i overensstemmelse med deres respektive roller og kompetencer at fortsætte med at koordinere og arbejde tæt sammen om at gennemføre EU's klimadiplomati gennem fælles og gensidigt forstærkende initiativer, herunder mobiliseringen før 2020 og gennemførelsen af ordningen efter 2020, og generel koordineret iværksættelse af foranstaltninger udadtil.
14. Rådet opfordrer den højtstående repræsentant og Kommissionen til at samarbejde med medlemsstaterne om at udarbejde en udførlig handlingsplan for klimadiplomati i 2016 på grundlag af elementerne til den klimadiplomatiske indsats og til at aflægge rapport i løbet af sommeren 2016 om de hidtidige fremskridt og kommende udfordringer.

Elementer til klimadiplomatiske indsatsområder i 2016

Tiltag under indsatsområde 1: fastholde klimaændringer som en strategisk prioritet i diplomatiske dialoger, offentligt diplomati og udenrigspolitiske instrumenter

- EU og medlemsstaterne skal anvende de kommende bilaterale møder og multilaterale fora, herunder G7, G20 og FN, til at sikre fortsat momentum i klimainsatsen og samarbejde med partnere for at skabe grundlag for en positiv udvikling og forhindre tilbagegang.
- EU og medlemsstaterne skal i deres fælles klimadiplomatiske prioriteter fuldt ud integrere målet om på ICAO-forsamlingen i september 2016 at nå frem til en international aftale om en global markedsbaseret mekanisme til styring af fremtidige drivhusgasemissioner inden for international luftfart, yde klimadiplomatisk støtte i forbindelse med Den Internationale Søfartsorganisations (IMO's) forhandlinger i april 2016 med henblik på godkendelsen af et globalt system til indsamling af data om brændstofforbrug og de dermed forbundne drivhusgasemissioner fra international søtransport og nå til enighed om ændringen af Montrealprotokollen for så vidt angår hydrofluorcarboner (HFC).
- Der skal med passende mellemrum udføres fælles outreachaktiviteter på højt niveau via EU-delegationerne og medlemsstaternes ambassader. Disse bør fokusere på centrale beslutningstagere og forandringsagenter, herunder ikke kun værtsregeringer, men også parlamentsmedlemmer, ikkestatslige organisationer, grønne industrier og civilsamfundet i bred forstand. Disse kontakter bør knyttes sammen med den politiske dialog med udviklingslandene støttet af flagskibsinitiativet den globale klimaalliance +.
- De gode erfaringer fra 2015 skal bruges til at styrke det fælles offentlige diplomati i værtslandene. EU-delegationerne og medlemsstaternes ambassader bør eksempelvis gå sammen om at afholde en mere gennemslagskraftig aktionsdag for klimadiplomati i 2016, og outreachaktiviteterne kunne tilrettelægges således, at de falder sammen med FN's planlagte ceremoni for undertegnelsen af Parisaftalen den 22. april 2016 og De Olympiske Lege.

Tiltag under indsatsområde 2: støtte gennemførelsen af Parisaftalen som led i en klimarobust udvikling med lav emission

- EU og medlemsstaterne bør samarbejde med partnere om at udvikle fuld forståelse af indholdet i de tilsigtede nationalt bestemte bidrag (INDC'er), støtte partnere i forbindelse med udformningen af gennemførelsesplaner og skabe en kobling til relevant finansiel og teknisk støtte, navnlig støtte, der hovedsageligt ydes til de mindst udviklede lande og små udviklingsøstater, via flagskibsinitiativet den globale klimaalliance +. EU's diplomatiske tjenester bør mobiliseres for at tilskynde til rettidig ratifikation.
- EU og medlemsstaterne skal yderligere integrere klimadiplomati gennem en samordnet mobilisering af deres instrumenter for eksterne foranstaltninger (herunder udviklingssamarbejde, naboskabs- og udvidelsespolitik, civilbeskyttelse og humanitær politik, handel osv.) for at støtte ambitiøse klimatiltag og styrke modstandsdygtigheden, bl.a. gennem kapacitetsopbygning. Dette vil omfatte en styrkelse af det strategiske samarbejde med ikkestatslige aktører i forbindelse med Lima-Paris-handlingsdagsordenen.
- EU og medlemsstaterne skal fortsat samarbejde om at undersøge innovative mekanismer til mobilisering af yderligere klimafinansiering fra private investorer. (Eksempelvis det nordiske finansieringsinitiativ, som landene i Nordisk Råd præsenterede på COP21.)
- COP22 i Marrakesh bliver afgørende for fastsættelsen af de konkrete gennemførelsesbestemmelser til Parisaftalen. EU kunne i en demarche forud for COP22 redegøre for sine synspunkter og søge støtte fra partnerlande til bestemte spørgsmål, der skal drøftes i Marrakesh.

Tiltag under indsatsområde 3: øge indsatsen for at tackle sammenhængen mellem klima, naturressourcer, velstand og stabilitet

- EU og medlemsstaterne skal styrke deres deltagelse i den klima- og sikkerhedspolitiske debat i internationale fora, herunder FN's Sikkerhedsråd (tilskynde til, at generalsekretærens dokument fra 2009 ajourføres), konferencen om verdens sikkerhed (Planetary Security Conference), som afholdes af Nederlandene, og andre relevante konferencer og initiativer, der tilrettelægges af medlemsstaterne.
- EU og de medlemsstater, som er med i G7, skal fortsat engagere sig i klima og skrøbelighed via G7 og følge op på resultaterne af G7-rapporten om dette emne.
- EU og medlemsstaterne skal fortsætte og styrke indarbejdelsen af analysen om klimasårbarhed i risikovurderinger vedrørende skrøbelighed/sikkerhed og katastrofer og samarbejde om den deraf følgende risikobegrænsende indsats ved hjælp af alle relevante udenrigspolitiske instrumenter og i samarbejde med etablerede netværk.
- EU skal fortsætte sit arbejde inden for rammerne af det fælles EU-UNEP-initiativ og -projekt om klima og sikkerhed, som specifikt har fokus på klimaændringernes destabiliserende virkninger i skrøbelige stater.
- EU og medlemsstaterne tilskyndes til at undersøge muligheden for at opstille en liste over klima- og sikkerhedstiltag.
